

Na důležitý zápas jsme se sešli v téměř v nejsilnější sestavě. Riška nám půjčil Martina Vašíčka, za což mu děkuji. Zápas byl velmi důležitý, protože pro oba týmy by výhra téměř zajistila záchranu v soutěži. Ještě než jsem se vydal na zápas, zjistil jsem, že hrací místnost USK se nachází 5 minut od baráku v hale s ledovou plochou, tak jsem se ještě kouknul do databáze s kým budu hrát. Zjistil jsem úplný kulový, protože můj potencionální soupeř nemá žádnou partii v databázi. Zjistil jsem i to, že můj soupeř nemá ani FIDE elo, když pak jsem se večer díval do databáze šachového svazu, zjistil jsem, že skoro nikdo z členů nemá Fide elo. Před zápasem předseda upozorňoval, abychom nedopadli jako na Dukle, kde jsme marně hledali hrací místnost. Když jsem se blížil do hrací místnosti, Láďa stojící asi 3 metry ode mě mi volal, že to nemůže najít. Uklidnil jsem ho, že to bude v pohodě. Společně s Pepou Netíkem jsme obešli celý zimák dokola až jsme to nakonec našli. Když jsme vešli do místnosti, skoro tam nikdo nebyl. Většina členů z Oazy se dívala na trénink krasobruslařek. Martina furt vrtalo hlavou, proč zajíždějí za hrazení. Měl na to teorii, že se po každém kole se váží. Poté co jsme záhadu vyřešili (asi si tam pouštěli hudbu), sledovali jsme jednu dívku, která ne a ne skočit...Utkání začalo celkem kuriózně, i když jsem měl soupeře, nemohli jsme začít, protože USK byli jenom ve třech. Po 5. minutách už bylo vše ok. Jen Sergej se trochu zatoulal....měl celkem kliku, jeho soupeř přišel ještě později. Utkání jsme nezačali moc šťastně, když jsem se podíval doleva, Hanka zahrála Vídeňku 3...d6, přechod do neperspektivní pozice královského gambitu. Po 20 minutách jsem se podíval doprava a David Sviták obětoval kvalitu, pak přehlédl taktiku a vznikla beznadějná koncovka S+S+J proti V+V a k tomu soupeř měl bonus 3 volné piky na dámském křídle. Po hodině se s předsedou sázím, že na prvních dvou šachovnicích prohrajeme, trochu divná sázka...Olda skóroval, opět rozehrál domeček, získal pěšce a vedeme 1:0, Sergej Francuzkou rozehrál divně, ale soupeř měl tak málo času...takže už to bylo 2:0. David neuvěřitelně vykouzil remízu, po zápase vtipně prohlásil „bylo to vyhrané jakkoliv, ale soupeř hrál nevyhrávající tahy“. Pepík zaknihoval další remízu, i když tentokrát soupeře tlačil, ale ten se bránil zuby nehty. Nechtěl to přepálit, takže remíza byla gut, vedeme 3:1. První dvě šachovnice rozhodli o osudu utkání. Hanka v časovce se ubránila a asi už v lepší pozici nabídla remízu – 3,5:1,5. Moje partie byla přímo hororová, soupeř Sicilku rozehrál excelentně, vyrovnal hry a postupně přebíral iniciativu. V tu chvíli jsem měl 5 minut asi na 15 tahů, soupeř 20 minut. V tu chvíli Olda mi říkal, že remíza stačí, tak jsem jí nabídl, ale soupeř samozřejmě odmítl. Ale pozice byla poměrně jedovatá, plno taktických obrátů...soupeř zahrál hrubou chybu..., 4,5:1,5. Zbývali dvě partie, Martin i Láďa (ve 12. tahu nabídl remízu, naštěstí soupeř odmítl) rozehráli pro někoho nudné, pro Oldu zajímavou pozici...Martin (občas i ostatní členové Oazy včetně mě) raději sledoval hokej na stadionu...červení na tom byli bídě a obzvlášť když do pole vyjel Hnilička...modří je slušně zamkli...Martin pozici udržel – 5:2. Láďa hrál velmi zajímavou jezdcovku, Petr Vass (počítačový expert) obětoval koně a o tempo prohrál. Prohru těžce nesl...vítězství 6:2. Tím jsme se definitivně zachránili.

Zdraví kápo Céčka